

Kopie
Afgeleverd aan: Procureur-generaal
art. 1052 Ger. W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer
2014 / 2548
Datum van uitspraak
09 oktober 2014
Rolnummer
2013/AB/540

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00000036024-0001-0008-01-01-1

2014, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

*

DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.

De nv Nyrstar Belgium ging in de loop van het jaar 2009 over tot een herstructurering, waarbij een aantal werknemers in brugpensioen werden gesteld. Aan deze werknemers werd, naast de vergoedingen voorzien in het kader van de brugpensioenregeling, een eenmalige premie uitgekeerd in de vorm van geschenkcheques, bepaald in functie van de anciënniteit van de werknemers. Per jaar anciënniteit werd een bedrag van € 35 toegekend, met een maximum van € 875. Op deze geschenkcheques werden geen sociale zekerheidsbijdragen betaald.

2.

Bij een controle, uitgevoerd in de loop van het jaar 2011, kwam de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid tot de conclusie dat op toegekende voordelen wel degelijk sociale zekerheidsbijdragen verschuldigd waren. Op grond van artikel 22 van de wet van 27 juni 1969 op de maatschappelijke zekerheid der werknemers werd tot een ambtshalve regularisatie overgegaan voor een bedrag van € 63.119,87 €.

Op 6 juli 2011 had de nv Nyrstar Belgium echter per vergissing een bedrag van € 11.020,44 betaald aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid. Bij de regularisatie werd daarmee rekening gehouden zodanig dat slechts een saldo gevorderd werd van € 52.099,43.

3.

De nv Nyrstar Belgium betwistte de onderwerping, maar ging onder voorbehoud toch over tot betaling van het bedrag van € 52.099,43.

Bij dagvaarding van 15 december 2011 vorderde de nv Nyrstar Belgium voor de arbeidsrechtbank de veroordeling van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid tot terugbetaling van de som van € 52.099,43 evenals van de som van € 11.020,44 die ten onrechte betaald was op 6 juli 2011.

Bij vonnis van 19 maart 2013 heeft de arbeidsrechtbank te Brussel de beide vorderingen als ongegrond afgewezen.

4.

Bij verzoekschrift van 16 mei 2013 heeft de nv Nyrstar Belgium hoger beroep ingesteld tegen het vonnis voor de arbeidsrechtbank.

DE ONTVANKELIJKHEID.

Het hoger beroep is regelmatig naar de vorm. Er wordt geen betekeningsakte van het bestreden vonnis voorgelegd, zodanig dat het beroep ook tijdig is. Het beroep is ontvankelijk.

BEOORDELING.

1.

De nv Nyrstar Belgium stelt in haar synthese conclusies, neergelegd voor de zitting van de 15 mei 2014 waarop de zaak oorspronkelijk vaststond, dat de uitgekeerde geschenkcheques in geen geval onderworpen waren aan de sociale zekerheid. In hoofddorde voert zij aan dat de geschenkcheques werkelijke vrijgevigheden uitmaken. Zij werden niet uitgekeerd ingevolge de dienstbetrekking en er wordt door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid geen rechtsgrond aangewezen waaruit het recht van de werknemer op deze voordelen blijkt. In ondergeschikte orde stelt de nv Nyrstar Belgium dat, indien de geschenkcheques niet als een vrijgevigheid zouden aanzien worden, zij in ieder geval uitgesloten zijn uit het loonbegrip omdat zij moeten beschouwd worden als een aanvullend voordeel van sociale zekerheid. In nog meer ondergeschikte orde stelt de nv Nyrstar Belgium dat de geschenkcheques vrijgesteld zijn van sociale zekerheid, op basis van artikel 19 § 2, 14° van het Koninklijk Besluit van 28 november 1969 dat toelaat geschenkcheques te geven aan de werknemers bij gelegenheid van hun pensionering.

De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid vraagt de bevestiging van het bestreden vonnis.

2.

Ter zitting van 15 mei 2014 werd de zaak in voortzetting gesteld tot de zitting van 11 september 2014 ten einde

- (1) De nv Nyrstar Belgium toe te laten standpunt in te nemen over de vraag of het toekennen van geschenkcheques enkel aan bruggepensioneerde werknemers niet in strijd is met artikel 45 van de wet van 27 juni 1969 op de maatschappelijke zekerheid van de werknemers, dat bepaalt dat iedere werkgever die aan zijn personeel vrijwillig bijkomstige, buiten het bestek van de wet, voordelen toekent, geen onderscheid mag maken tussen een tot dezelfde categorie behorende werknemers van zijn onderneming;

- (2) een kople voor te leggen van de collectieve arbeidsovereenkomst afgesloten naar aanleiding van de herstructurering van de onderneming en waarbij de vergoedingen werden bepaald waarop de brugpensioneerde werknemers recht hadden.

3.

Uit artikel 3 van de overeenkomst van 15 mei 2009, neergelegd ter zitting van 11 september 2014, tot invoering van een bijzondere brugpensioenstelsel voor arbeiders blijkt dat, in aanvulling op de vergoeding bij brugpensioen die verschuldigd was in toepassing van de cao nr. 17 van de Nationale Arbeidsraad, een aanvullende vergoeding werd uitgekeerd als " gedeeltelijke compensatie van het inkomstenverlies". Deze maandelijkse aanvullende vergoeding bedroeg 12 maal het gemiddelde uurloon. De medewerkers die met brugpensioen gingen ontvingen verder eenmalige geschenkcheques ter waarde van € 35 per volledig dienstjaar met een maximum van € 875, die echter in mindering kwamen van de aanvullende vergoeding, gelijk aan 12 maal het gemiddelde uurloon.

4.

In functie van deze bepalingen kan moeilijk nog volgehouden worden dat de toegekende geschenkcheques een vrijgevigheid uitmaakten. De cheques werden immers uitdrukkelijk toegekend ten gevolge van de beëindiging van de overeenkomst en steunden op de verbintenis van de werkgever, opgenomen in het kader van de brugpensioenregeling. Zij vervangen in feite gedeeltelijk de aanvullende brugpensioenvergoeding die in de cao werd bedongen.

De nv Nyrstar Belgium erkent dit ook, zowel in besluiten als ter zitting, en dringt niet verder aan op haar argumentatie in hoofddorde.

5.

De nv Nyrstar Belgium insisteert wel op het feit dat, nu de toegekende premies in feite een onderdeel vormen van de aanvullende vergoeding toegekend bij brugpensioen, de toegekende premies moeten beschouwd worden als een aanvullend voordeel van sociale zekerheid, zoals bedoeld in artikel 2, 3e lid, 1°, c van de wet van 12 april 1965 op de bescherming van het loon. Zij vullen immers de werkloosheidsvergoeding aan die de werknemers ontvingen in het kader van een brugpensioen. In toepassing van artikel 14 van de wet van 27 juni 1969, waarbij voor het loonbegrip verwezen wordt naar artikel 2 van de wet van 12 april 1965, zouden op deze vergoedingen aldus geen sociale zekerheidsbijdragen verschuldigd zijn.

De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid heeft dienaangaande geen standpunt ingenomen.

6.

Indien op zich kan aangenomen worden dat de aanvullende vergoedingen, toegekend in het kader van een brugpensioenregeling, onder de toepassing van artikel 2, derde lid, 1°, c van de wet van 12 april 1965 zouden kunnen vallen, en aldus niet onderworpen zijn aan de

gewone bijdragen van de sociale zekerheid, dan kan er nochtans niet aan voorbijgegaan worden dat deze vergoedingen wel aan de sociale zekerheid onderworpen lijken te zijn, ingevolge de op het ogenblik van de toekenning toepasselijke bepalingen inzake de aanvullende vergoedingen voor brugpensioen.

Het hof, gevat over een betwisting over het al dan niet verschuldigd zijn van sociale zekerheidsbijdragen, dient op de hangende betwisting de dwingende wettelijke bepalingen, toe te passen, zelfs indien de toepassing van deze wettelijke bepalingen niet uitdrukkelijk gevorderd wordt. Zulks geldt des te meer wanneer de wetgeving, zoals ten deze, de openbare orde raakt. De rechter dient daarbij wel de het tegensprekelijk karakter van het debat te waarborgen.

7.

Onder voorbehoud van de toelichtingen en aanvullingen te verstrekken door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, waren de aanvullende vergoedingen toegekend bij brugpensioen, op het ogenblik van de toekenning in 1999 aan de volgende bepalingen onderworpen.

- een inhouding op de uitkering ten voordele van de pensioensector, Koninklijk Besluit nr. 33 van 30 maart 1982;
- een solidariteitsinhouding (artikel 50 van sociale programmawet van 30 maart 1995);
- een bijzondere werkgeversbijdrage voor de pensioenen (programmawet van 22 december 1989, art.141 en het Koninklijk Besluit van 30 maart 1990 tot uitvoering van deze bepaling);
- een bijzondere bijdrage voor de werkloosheidsverzekering (wet van 29 december 1990 houdende sociale bepalingen, artikel 268 en de uitvoeringsbesluiten van 5 augustus 1991).

Het komt aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid toe om standpunt in te nemen over deze gewijzigde kwalificatie en, in functie van deze bepalingen of van andere bepalingen die volgens hem van toepassing zouden zijn, een herberekening te maken van de bijdragen die verschuldigd zijn op de sommen die toegekend werden in de vorm van geschenkcheques.

Het hof beveelt de heropening van de debatten teneinde de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid toe te laten deze afrekening op te stellen en partijen toe te laten over deze nieuwe afrekening debat te voeren.

8.

De In nog meer ondergeschikte orde aangevoerde stelling van de nv Nyrstar Belgium dat de toegekende geschenkcheques vrijgesteld zouden zijn van sociale bijdragen in toepassing van artikel 19 § 2, 14° c van het Koninklijk Besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 kan, om de redenen aangehaald door de eerste rechter, en die het hof voor zover als nodig herneemt niet aanvaard worden. Voormelde bepaling heeft enkel betrekking op de eigenlijke pensioenen en niet op de zogenaamde brugpensioenen (thans

genoemd "stelsel van werkloosheid met bedrijfstoelage", die helemaal geen pensioen uitmaken.

**OM DEZE REDENEN
HET ARBEIDSHOF**

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk.

Alvorens uitspraak te doen over de gegrondheid van het hoger beroep,

Heropent de debatten teneinde

- partijen toe te laten standpunt in te nemen over de onderwerping van de sommen, uitgekeerd als geschenkpremie, als een aanvullend brugpensioen,
- de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid toe te laten een nieuwe afrekening op te stellen in functie van deze herkwalificatie,
- en om partijen toe te laten te besluiten over deze afrekening.

Bepaalt de conclusietermijnen als volgt:

De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid zal zijn conclusies, en afrekening, neerleggen uiterlijk op 18 december 2014;

De nv Nyrstar Belgium zal conclusies neerleggen uiterlijk op 19 februari 2015,

De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid zal aanvullende conclusies kunnen neerleggen tot 19 maart 2015.

De zaak wordt voor pleidooien vastgesteld ter openbare zitting van **donderdag 21 mei 2015 te 14 uur**.

Houdt de beslissing omtrent de proceskosten aan.

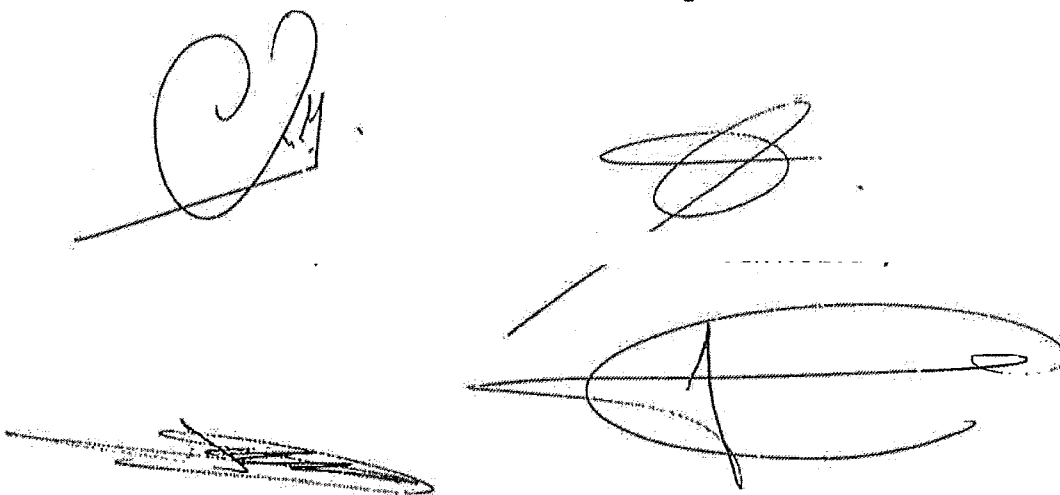
Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

),

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-

bijgestaan door :

griffier.

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 9 oktober 2014 door:

adsheer,
bijgestaan door
, griffier.

